

Bernal, 27 de febrer del 2001

Estimat Joaquim,

em cau la cara de vergonya!! La darrera vegada que vas tenir la gentilesa de trucar-me, et vaig prometre que t'escriuria de seguida i, ja ho veus, quants mesos han passat? Tot l'any passat, va transcórrer sense que donés cop i es veu que això em va fer créixer l'os de l'esquena, i el fet de seure davant l'ordinador m'exigia un esforç que no em veia amb cor de fer. Després, els d'Ediciones B em van encarregar una traducció al castellà, però tot demostrant que tenen més sensibilitat que no pas les editorials dites catalanes, traducció que he acabat fa uns dies i es veu que això m'ha servit per lubricar les frontisses dels dits, de manera que entre ahir i avui ja he escrit una carta a la Maria Ginès --car he sabut que ha presentat el projecte de la biografia de Pedrolo a la beca que ofereix l'Ajuntament de Tàrrega-- i a en Matthew, que em va enviar el seu darrer llibre CAT, i volia expressar-li la meva opinió per escrit, però no per conducte del correu electrònic, que sempre és una cosa virtual i efímera. I ara, la teva. Cal dir, però, que el correu electrònic fa que la comunicació sigui més seguida, ja que, la majoria de les vegades, només cal fer allò que mai no ha estat més ben dit: quatre ratlles.

No sabia que havies tingut una trifulga amb el Periquito i en Tontaina. M'agradaria conèixer el que vas escriure a *Les muralles de Jericó* sobre aquest parell. Per cert que, fa poc, vaig rebre una carta d'una noia de Tàrrega, que es diu Alba, i que sembla que fa la tesi sobre en Pedrolo com a traductor (i també ha presentat el projecte a la beca de Tàrrega), i es veu que la noia havia llegit *El malentès...*, i és clar estava esverada de veure com tractaven en Pedrolo (i a mi, naturalment). Jo li vaig dir que això del "model de llengua" és una collonada que no té ni cap ni peus, que no hi ha

cap escriptor (ni traductor) que triï un "model" i n'adapti totes les seves obres, sinó que, en el cas de l'escriptor, cercarà el nivell o nivells de llenguatge que més s'adiguin al que vol fer, i quant al traductor, no té mes remei que adaptar-se al "model" de l'autor, això sí. Suposo que aquesta mossa també es posarà en contacte amb tu, car m'ho va dir.

No m'estranya això que dius que hi ha una colla de pixavins que es dediquen a clavar garrotades als de la nostra generació i la immediata següent, però, d'altra banda, resulta que en Coca o l'Isidre Grau, per exemple, s'emporten premis importants.

Ja saps que estem projectant un viatge a Catalunya per al mes d'abril, i que pensem estar-nos-hi un parell de mesos (de mitjans abril fins a mitjans juny), ja que hem constatat que amb els diners de les pensions, que aquí no ens arriben fins a fi de mes, a BCN podrem viure tranquil·lament, sempre i quan no hàgim de pagar un lloguer. És així, doncs, que en Bonals ens ha ofert un apartament que només fa servir com a estudi perquè ens hi quedem el temps que vulguem, i ho volem aprofitar. Això em permetrà de renovar el contacte amb la gent de les editorials, per mirar d'aconseguir traduccions de nou, ja que no és igual que et vegin la cara que rebre un e-mail, que la majoria de les vegades ni tan sols es dignen a contestar-lo. I espero que també tinguem ocasió de fer-la petar de valent.

Ara, com que l'Enciclopèdia --per fi!-- va descatalogar *Pedrolo contra els límits*, vaig tenir la idea de proposar a en Vallverdú de fer-ne una reedició, ja que, en un altre moment, ell estava disposat a fer-la, però va resultar que l'Enciclopèdia deia que en tenia un gavadal als magatzems, si bé, quan un llibreter els

el demanava, deien que estava esgotat, i per tant en Vallverdú ho va deixar córrer. Aquesta vegada, resulta que ell ho veu amb bons ulls, però sembla que a can 62 no hi té cap pes, la seva opinió, i em va aconsellar que escrigués directament a en Xavier Folch. Així ho vaig fer, però han passat els dies i aquest senyor tampoc no s'ha dignat contestar-me, de manera que suposo que no deuen tenir cap interès a publicar-lo, el meu llibre, al qual pensava que s'hi podria afegir el treball que va sortir a URC sobre les novel·les curtes i, potser, el que vaig presentar a Lleida i que figura al llibre *Rellegir Pedrolo*. En fi...

Quant als suplementes de Cultura, en Bonals em va dir que li havien passat un preu de franqueig molt alt per a la tramesa per correu; aleshores, li vaig dir que no s'amoinés. D'altra banda, sempre en pesco algun dels que arriben a l'Obra Cultural Catalana.

Ja saps que l'any passat, CEDRO em va atorgar un ajut arran d'aquesta maleïda malaltia. Doncs bé, ara la Montserrat Bayà es veu que va ser a Madrid i va consultar si es podria repetir. En principi, sembla que donen prioritat a les persones que no n'han rebut cap mai, però això no vol dir que no ho considerin i ho tractin si torno a presentar-los els certificats i estudis corresponents. No cal dir que ho presentaré.

Una amiga, em va enviar fotocòpia dels articles de Serra d'Or sobre Pedrolo, entre els quals hi ha el teu, que tu no m'has enviat.

D'en Barceló n'havia sentit a parlar força i vaig llegir tot el que es va publicar sobre ell arran de la seva mort.

Naturalment que el fenomen Harry Potter també fa forrolla a l'Argentina, al punt que la meva filla i el seu noi sembla que en devoren els llibres que apareixen.

Ja veus que aquesta carta és com una mena de miscel·lània, tota descordada, però vaig mirant de contestar les coses que m'explicaves a la teva última que és del mes d'agost de l'any passat!!, i alhora et vaig comentant les coses que em passen pel cap.

Finalment, vaig restablir el contacte amb l'Antoni Serra, que va canviar de dona i ara és pare d'un vailet. Vol que fem una escapada fins a Mallorca, amb la Isabel, que no coneix l'illa, i segurament ho farem. Ell també és un amargat pel tracte que rep de la nostra gent. Aquest és un altre cas de la injustícia a què sotmeten els grans escriptors els tòtils que ara s'ho volen menjar tot i que no saben res de res. En Serra és autor de diversos llibres interessants, però n'hi ha un que per ell tot sol, en unes altres latituds, seria considerat un novel·lista de colló de mico: *Rapsòdia per a una nit de Walpurguis, Nuredunna*. No comparteixes la meva opinió?

I plego, perquè no vull deixar dormir més aquesta resposta. Espero que, amb píndoles i pastilletes, vagis fent la viu-viu, com jo. Suposo que ja deu haver sortit *Els llibres de la meva vida*, que publica Deriva/Apóstrofe. Vas veure la nota a *Primavera negra*?

Una abraçada